

هل سألت نفسك؟ من خلقك؟ ولماذا؟

وماذا بعد الموت؟ (للجمعية)

**ALI SI SE ŽE KDAJ VPRAŠAL:**

**KDO TE JE USTVARIL, ZAKAJ**

**OBSTAJAŠ IN KAJ SLEDI PO**

**SMRTI?**

## **ALI SI SE ŽE KDAJ VPRAŠAL: KDO TE JE USTVARIL, ZAKAJ OBSTAJAŠ IN KAJ SLEDI PO SMRTI?**

Znanstveni odbor Organizacije za širjenje islamskih vsebin v različnih jezikih

### **ALI SI SE ŽE KDAJ VPRAŠAL: KDO TE JE USTVARIL, ZAKAJ OBSTAJAŠ IN KAJ SLEDI PO SMRTI?**

Znanstveni odbor Organizacije za širjenje islamskih vsebin v različnih jezikih

Kdo te je ustvaril? Če bi svoje telo opazoval pod mikroskopom, bi zagledal svet osupljive natančnosti in neverjetne urejenosti. Vsaka celica v tvojem telesu nosi dedne zapise — zapletene informacijske kode. Si se kdaj vprašal: kdo je zapisal te kode? Kdo jih je postavil natanko na pravo mesto?

Vsaka stavba razkriva sled svojega graditelja. Kako bi bilo potem razumno verjeti, da je to prostrano vesolje — v vsej svoji lepoti, natančnosti in popolnem redu — nastalo brez Stvarnika?

Premisli: tvoj razum ne sprejme trditve, da bi se popolno izdelan pametni telefon pojavil sam od sebe, brez načrta in brez izdelovalca. Prav tako ne verjameš, da bi zapleten sistem naprav deloval usklajeno brez programerja ali nadzora. Kako naj potem razum sprejme, da je to ogromno vesolje —

z vso svojo urejenostjo, zakonitostmi in dovršenostjo — nastalo zgolj iz naključja, brez Stvarnika?

Vsak delček v vesolju — od najmanjšega atoma do največje galaksije — kaže na veličino svojega Stvarnika. Razumsko je nepredstavljivo, da bi tako natančen in usklajen red nastal iz kaosa. Človeški razum zavrača misel, da je vesolje nastalo iz ničesar ali da je ta osupljivo zapleten red zgolj posledica slepega naključja.

Prav zato zdrav razum in neokrnjena človeška narava vodita k priznanju obstoja Stvarnika. Hkrati ga spodbujata k razmisleku o Njegovih lastnostih in o tem, kakšen odnos ima človek do Njega.

Ko človek začne premišljevali o lastnostih Stvarnika, se mu odpre globlje razumevanje: nujno je, da je Stvarnik popoln in brez pomanjkljivosti.

Stvarnik se odlikuje z vsemi lastnostmi popolnosti in veličine — je vseмогоčen, vseveden in popolnoma moder v vsem, kar ustvarja in določa. Ta popolnost ni le teološka trditev, temveč razumska nujnost. Vsaka pomanjkljivost bi pomenila napako v stvarstvu in vodenju vesolja — a prav nasprotno, povsod opazujemo natančnost in dovršen red.

Dejstvo, da je Stvarnik popoln in brez vsake pomanjkljivosti, pomeni tudi, da je popolnoma neodvisen od Svojih stvaritev. On ne potrebuje nikogar, medtem ko so vsa bitja v svojem obstoju in

ohranitvi povsem odvisna od Njega. Vzvišeni nima ne partnerja ne sina, saj sta partnerstvo in sinovstvo znamenji pomanjkljivosti in nemoči — Stvarnik pa je vzvišen nad vsem tem.

Če je torej Allah Veličastni Stvarnik, ki Ga odlikujejo lastnosti popolnosti in veličine — On, ki nas je ustvaril in iz ničesar ustvaril vesolje; On, ki je lastnik vsega, kar obstaja; On, ki nas oskrbuje in nas obdaja s Svojo milostjo; On, ki modro upravlja vse, kar je — ali se Mu potem ne bi morali zahvaljevati? Ali ne bi morali iskati poti, kako doseči Njegovo zadovoljstvo, izpolniti dolžnost do Njega in živeti v skladu z namenom, zaradi katerega smo bili ustvarjeni?

Ali je razumno misliti, da bi nas Stvarnik ustvaril, ne da bi nam pojasnil, kaj od nas želi? Zakaj smo tukaj? Kakšen je smisel našega obstoja in kaj nas čaka po smrti?

Premisli naslednje: če bi nek človek zgradil razkošno palačo in jo opremil z najsodobnejšo tehnologijo, nato pa bi jo takoj po dokončanju brez razloga popolnoma porušil — ali bi ga lahko imenovali moder? Ali ni očitno, da bi takšno ravnanje veljalo za nesmiselno in nedostojno razumnega človeka?

Če je takšno dejanje nesprejemljivo že pri človeku, kako bi si potem lahko predstavljali, da bi Vsemodri Stvarnik ustvaril to čudovito vesolje z

izjemno natančnostjo in dovršenostjo, nato pa ga pustil brez cilja, brez pomena in brez modrosti?

Človek ni bil ustvarjen naključno, ustvarjen je bil z velikim namenom: da časti svojega Stvarnika in Mu ne pripisuje partnerjev. Življenje na tem svetu je preizkus, v katerem človek izbira svojo pot, po smrti pa sledi vstajenje in obračun za dejanja. Tisti, ki veruje v Stvarnika in se odzove Njegovemu pozivu, bo deležen večnega užitka v Raju. Kdor pa se odvrne od resnice, bo med prebivalci Pekla.

Čaščenje Stvarnika zato ni le verski obred, temveč dolžnost in smisel našega obstoja. Je izraz hvaležnosti in priznanja Njegove popolne oblasti ter Njegove pravice nad nami.

Premisli: Stvarnik je tisti, ki te je ustvaril, ti podaril sluh in vid ter te obdal z neštetimi darovi. On je Tisti, ki poganja kri po tvojih žilah, ti daje vodo in zrak ter skrbi zate v vsakem trenutku. Brez Njegove milosti in varstva bi propadel in vsa tvoja moč bi izginila. Že preden si se rodil, ko si bil nemočen zarodek v materinem telesu in nisi imel nikakršne moči nad seboj, je On poskrbel za tvojo preskrbo.

Ali si takšen Veličastni Stvarnik ne zasluži, da Ga častiš tako, kot želi On — in ne tako, kot želiš ti? Premisli: če bi želel svojo mater razveseliti z darilom, ali bi izbral tisto, kar je všeč tebi, ali bi se potrudil izvedeti, kaj osrečuje njo? Enako velja za čaščenje Stvarnika: ne more temeljiti na naših

željah ali navadah, temveč mora biti takšno, kot ga je določil On in kot nam je zapovedal.

Čaščenje mora biti iskreno namenjeno izključno Stvarniku, brez kakršnegakoli pripisovanja partnerjev. Človek ne sme usmerjati čaščenja k nikomur drugemu kot k Tistemu, ki ga je ustvaril. Najhujši greh, ki vodi v večno bivanje v Peklu, je pridruževanje partnerjev Stvarniku — ko človek časti nekaj iz ustvarjenega namesto Njega: malike, sonce, luno, človeka, žival ali svetnika. Vse to so oblike pridruževanja in zanikanja resnice. Kdor umre v takem stanju, bo njegova kazen večno bivanje v peklenškem ognju.

Bog je skozi zgodovino pošiljal številne poslance in glasnike vere, da bi ljudem pojasnil namen njihovega obstoja in smisel življenja. Sporočilo vseh poslancev je bilo v svojem bistvu enako: klic k veri v enega samega Stvarnika in k Njegovemu izključnemu čaščenju. Vendar so nekateri ljudje pozneje spreminjali in izkrivljali učenja, ki so jih prinesli prejšnji poslanci. Zato je Bog poslal zadnjega poslanca, Muhammeda — Allahov mir in blagoslov z njim — ter mu razodel končno sporočilo za človeštvo: Koran. Obstaja veliko razumskih in znanstvenih dokazov, ki potrjujejo, da je Koran Božja beseda in da je to edina sveta knjiga, ki skozi zgodovino ni bila spremenjena ali izkrivljena. V Koranu Bog jasno sporoča, da od človeka ne bo sprejel druge vere kot islam, ter da je bilo sporočilo

vseh poslancev vedno enako: poziv k priznanju enosti Stvarnika in k Njegovemu izključnemu čaščenju. Koran prav tako govori o posledicah človekovih odločitev: za vernike je obljubljeno večno bivav Raju in večni užitek, za tiste, ki zavrnejo resnico in častijo kaj drugega namesto Stvarnika, pa je pripravljen Pekel in huda kazen.

Posebnost, ki islam odlikuje med drugimi religijami, je, da muslimani lahko na podlagi razumskih dokazov in preverljivih dejstev iz zanesljivih virov znanja pokažejo, da je Koran, ki ga imajo danes v rokah, Božja beseda — govor Stvarnika, ohranjen brez sprememb in popačenj.

Koran je knjiga, ki jo je Bog razodel Svojemu poslancu Muhammedu — Allahov mir in blagoslov z njim. Že pred več kot štirinajstimi stoletji je človeštvo izzval, naj ustvari nekaj, kar bi mu bilo enako, ali vsaj eno poglavje, ki bi mu bilo podobno. Ta izziv ostaja odprt do danes, vendar skozi zgodovino nihče ni mogel ustvariti ničesar, kar bi se mu približalo v jeziku, izrazu, globini pomena in zakonodajni popolnosti. Izjemnost Korana ni le v njegovi jezikovni lepoti, temveč tudi v razumskih in znanstvenih znamenjih, ki kažejo, da ne more biti delo človeka. Če knjiga vsebuje jasne dokaze, da prihaja od Stvarnika, je razumna in logična odločitev, da ji človek verjame in sledi njenemu vodstvu, namesto da se opira na besedila, v katera je skozi zgodovino posegala človeška roka.

Zdrav razum vodi človeka do spoznanja, da je govor Stvarnika vesolja najbolj zanesljiv vir resnice. Ko v Koranu najdemo združene jezikovno popolnost, notranjo skladnost, znanstvena znamenja in zgodovinsko ohranjenost brez sprememb, postane jasno, da gre za Božji govor.

Zato vera v Koran ni zgolj versko prepričanje — je tudi razumska odločitev, skladna z logiko iskanja resnice.

Bog v Koranu jasno pojasnjuje, da človek ni bil ustvarjen brez smisla, temveč z namenom: da spozna svojega Stvarnika in Ga časti.

Prav tako nas Koran uči, da je življenje na tem svetu le začasna stopnja. To ni končni cilj, temveč prehod. Pravo, večno življenje nastopi po smrti: za vernike kot večni užitek v Raju, za tiste, ki zavračajo resnico, pa kot kazen v Peklu.

Stvarnik, ki je človeka ustvaril iz ničesar, ga je brez dvoma sposoben ponovno obuditi po smrti. Povsod okoli nas vidimo znamenja Njegove moči: iz zelenega drevesa nastane ogenj, iz suhe zemlje zraste življenje, iz neznatne kapljice se razvije človek. Tisti, ki daje življenje mrtvi zemlji, je zmožen obuditi tudi mrtve ljudi in jih poklicati na obračun. Allah je zares zmožen narediti karkoli. In pravičnost zahteva, da življenje zatiralca in zatiranega ne mine brez sodbe. Ne bi bilo pravično, da bi se krivica končala brez odgovornosti in dobrote brez nagrade.

Morda se kdo vpraša: zakaj ravno islam in ne katera druga religija?

Največje darilo, ki človeka ločuje od vseh drugih bitij, je razum. Njegova naloga je razmišljanje, raziskovanje in iskanje resnice. Prav zato človek ni ustvarjen, da bi slepo sledil, temveč da razmišlja, sprašuje in išče smisel.

Islam pa je vera, ki je skladna z zdravim razumom in z nepopačeno človeško naravo. Ponuja jasne in logične odgovore na temeljna vprašanja obstoja: zakaj smo tukaj, kakšen je namen našega življenja in kaj nas čaka po smrti.

Jedro islama je preprosto in razumljivo: čaščenje enega samega Stvarnika. Temelj vere je izjava pričanja, da nihče ni vreden čaščenja razen Boga, edinega Stvarnika. To pomeni osvoboditev človeka od čaščenja ljudi, predmetov, idej ali naravnih sil — in usmeritev čaščenja izključno k Tistemu, ki je vse ustvaril.

To pričevanje zajema naslednje:

Tevhid (onoteizem): verovanje, da je samo Allah vreden čaščenja — brez družabnika, brez sina in brez kakršnekoli podobnosti s stvarstvom.

Zavračanje širka (politeizma): zavrnitev vseh malikov in vseh božanstev, ki so si jih izmislili ljudje.

Islam prav tako zahteva verovanje v vse Božje poslane. Muslimani zato verujejo — kakor sporoča Koran — da je Jezus Božji suženj in Njegov

poslanec, ne pa Božji sin. Stvarnik je vzvišen nad tem, da bi imel ženo ali sina; On je popolnoma neodvisen in ničesar ne potrebuje. Koran uči, da je bil Jezus poslan kot Božji poslanec, obdarjen z mnogimi čudeži in da je svoje ljudstvo pozival k čaščenju enega samega Boga. Nikoli ni zahteval, da bi ljudje častili njega — tudi sam je častil svojega Stvarnika. Kdor želi verovati v Jezusa na način, ki ga Bog sprejema kot resnico, mora sprejeti isto sporočilo, ki ga je Jezus učil — popolno predanost enemu Bogu, oziroma islam.

Koran tudi jasno sporoča, da je Jezus svoje ljudstvo opozarjal pred malikovanjem in jih pozival k čaščenju samo enega Boga.

Ali je razumno, da človek časti bitje, ki je podobno njemu — ki čuti lakoto, žejo in si ne more odvrniti smrti ali škode? Kako naj človek časti Jezusa, sina Marijinega, ki je kot človek potreboval hrano in pijačo ter se je v molitvi obračal k svojemu Stvarniku? Ali si razum lahko predstavlja Boga, ki moli samemu sebi? Stvarnik je popoln, edinstven in neprimerljiv. Vse v vesolju je pod Njegovo oblastjo. Kako bi bilo mogoče, da bi se Stvarnik nebes in zemlje rodil kot otrok in se prepustil svojim stvaritvam, da ga ubijejo? Umirajo ljudje — minljiva bitja. Stvarnik pa je Živi in Večni, ki nikoli ne umre, Vzdrževalec vsega obstoja, ki ne potrebuje ne počitka ne spanja. Od Njegove veličine je prav to, da je popolnoma vzvišen nad takšnimi lastnostmi.

Bog v Koranu sporoča, da so vsi poslanci prinesli eno samo sporočilo: poziv ljudem, naj častijo enega samega Stvarnika brez pripisovanja partnerjev. Sčasoma pa so nekateri to večno sporočilo izkrivili in zatemnili luč čistega monoteizma, ki so ga prinašali poslanci. Zato je Bog poslal zadnjega poslanca, Muhammeda — naj bo z njim mir in blagoslov — in mu razodel Koran, da znova potrdi in obnovi isto sporočilo monoteizma, s katerim so bili poslani vsi poslanci pred njim.

### **Za konec ti želimo povedati:**

Islam je vera, ki je skladna z razumom in z človekovo naravo. Je pot, ki jo je Veličastni Stvarnik določil za človeštvo. Zato je razumno, da vsak človek iskreno razmisli o sprejemu islama: da prizna Allaha kot svojega Gospodarja, islam kot svojo vero in Muhammeda kot poslanca. To ni nepomembna odločitev, saj bo človek na Sodnem dnevu - Dnevu obračuna - vprašan, kako se je odzval na sporočilo poslanecev. Kdor veruje, ga čakata uspeh in resnična zmaga; kdor pa resnico zavrne, sam nosi posledice svoje izbire.

Če iščeš pravo srečo v tem življenju in rešitev v onstranstvu, vedi: najpomembnejša odločitev, ki jo lahko prineseš, je sprejem islama. Pot do tega je preprosta — z iskrenim srcem izrečeš: »Pričujem, da ni drugega boga razen Allaha, in pričujem, da je Muhammed Božji poslanec.« (Ešhedu en la ilahe

illallah ve ešhedu enne Muhammeden rasulullah)  
Nato začneš spoznavati svojo vero in živeti v skladu  
z njenimi temelji: verovati v Allaha, slediti  
Njegovemu poslancu in postopoma uresničevati  
načela islama v vsakdanjem življenju.

Izgovori to zdaj in ne dvomi. Smrt lahko pride  
nepričakovano. Ne dovoli, da strah ali oklevanje  
odložita odločitev, ki ima večjo težo kot katerakoli  
druga v življenju. Zberi pogum in stopi na pot  
svetlobe in vodstva.

Odloči se danes — in začni novo življenje,  
napolnjeno z notranjim mirom, smislom in  
zadovoljstvom.

Pričujem, da ni drugega boga razen Allaha, in  
pričujem, da je Muhammed Božji poslanec.

(Ešhedu en la ilahe illallah ve ešhedu enne  
Muhammeden rasulullah)

## الفهرس

|                                                                                               |    |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| ALI SI SE ŽE KDAJ VPRAŠAL: KDO TE JE USTVARIL, ZAKAJ<br>OBSTAJAŠ IN KAJ SLEDI PO SMRTI? ..... | 2  |
| ALI SI SE ŽE KDAJ VPRAŠAL: KDO TE JE USTVARIL, ZAKAJ<br>OBSTAJAŠ IN KAJ SLEDI PO SMRTI? ..... | 2  |
| Za konec ti želimo povedati: .....                                                            | 11 |